

[Svend Åge Petersen]

bekymringer i dag, nemlig at det for mange sportsfiskere vil virke som et unødvendigt irritationsmoment, og vi finder faktisk ikke, at beslutningsforslaget rimeligt gode intentioner retfærdiggør dette.

Det er angivet, at ordningen også skal omfatte udenlandske turister, der her i Danmark driver sportsfiskeri. Også dette punkt er vi noget bekymrede for. Der er ikke her brug for en yderligere afgift, der skal lægges oven i de lokalt opkrævede afgifter i form af fisketegn til bl.a. lokale sportsfiskerforeninger eller grundejere. Om en sådan yderligere afgift skulle have en reducerende effekt på antallet af turister, ved jeg ikke. Men jeg ved i hvert fald, at det under ingen omstændigheder vil forøge antallet. Jeg vil gerne her bringe et kort citat af en forhenværende fiskeriminister, hr. Risgaard Knudsen, der i 1967 udtaler om dette, og her citerer jeg fra Folketingsstidende 1966-67, 2. saml., sp. 3484:

»Som det forhåbentlig vil fremgå af det, jeg her har sagt, må jeg fraråde, at lovforslagene gennemføres, idet en gennemførelse vil skade turismen, og det, man vil opnå, vil efter mit skøn ikke stå i noget rimeligt forhold til den skade, der forvoldes, hvortil kommer de udgifter, en effektiv kontrol vil indebære.

I øvrigt kan jeg heller ikke frigøre mig for den tanke, at de foreliggende lovforslag i virkeligheden er et første skridt i retning af at indføre en almindelig, tvungen fisketegnsordning, om jeg så må sige, ad bagdøren.«

Forslagsstillerne skriver, at ordningen tænkes etableret særdeles enkelt ved at bruge et afstemplet girokort som en slags fisketegn. Ja, det lyder jo godt nok. Men der er ikke i forslaget et eneste ord om, hvordan man tænker sig at kontrollen skal udøves. Også her forestiller vi os, at det kunne give overordentlig mange problemer: kasket, ikke kasket, eller hvad man nu kunne komme ud i.

Fra konservativ side mener vi, at en registrering af fritidsfiskere – og det er jo som bekendt kun en del af det, beslutningsforslaget omfatter – og en opkrævning af en fiske-licens for at drive fritidsfiskeri i første omgang må være tilstrækkeligt, og at disse forhold i forvejen falder ind under lovforslag nr. L 59, som netop er behandlet her i salen.

Vi synes ikke om, at alle landets lystfiskere, som vel udgør et antal af omkring 300.000 – jeg tager gerne imod socialistisk

folkepartis bud på de 700.000 – uanset om de er på fisketur én eller måske 50 gange om året, skal pålægges en yderligere afgift på, som det står angivet i forslaget, 100 kr. om året.

Ganske mange af disse lystfiskere betaler i forvejen på forskellig vis til beslutningsforslagets gode intentioner om fiskepleje, og derfor kan vi i det konservative folkeparti ikke gå ind for det fisketegn, som også skal gælde sportsfiskere.

Sønderby (V):

Det beslutningsforslag om indførelse af fisketegn, som er til første behandling i dag, er ikke af ny dato, og den forrige ordfører var jo også inde på, at det var foreslået mange gange. Jeg tror også, hr. Arne Jensen var inde på det. Det er forskellige partier, der har foreslået det, og der er også, som det blev nævnt i den konservative ordførers tale, forskellige, der har støttet det hen ad vejen.

Vi må fra venstres side sige, at vi er enige med ministeren, hvad angår intentionerne. Der står i forslaget, at formålet er at forbedre miljøtilstandene i vores ferske og salte vande, og det kan vi da kun støtte og være enige i.

Men det sker jo allerede i dag, idet vi ved, at frivillige organisationer klarer dette; sportsfiskerne klarer en del af det. Der er også en del virksomheder, der udleder vand i vandløbene, som støtter udsætning af fisk. Det synes jeg også man skal have med her. Jeg kender da mange virksomheder, der, uden at det egentlig er bevisligt, at de foruren, støtter udsætning af fisk.

Der står i bemærkningerne, at den, der fisker, også skal være med til at betale og bidrage til opretholdelsen af fiskebestanden. Det kan vi også være enige i, men – og så kommer det, som vi må tage forbehold over for – vi har jo allerede i dag i lovforslag nr. L 59 om saltvandsfiskeri fået et forslag fra fiskeriministeren om et licenssystem, og derved opnår man ret til at fiske og til at opsætte fiskefangstredskaber. Det er ikke helt på linje med dette her, det skal jeg erkende, men de beløb, der kommer fra licensordningen, skal jo være med til at klare miljøproblemer og opretholdelse af fiskebestanden, og det vil altså sige, at disse to forslag ligner hinanden. Derfor ville det nok være fornøftigt, om vi nu koncentrerede os om lovforsla-